

Barakkban kezdték

Mikor lesz új számítóközpont?

Manapság már nemcsak beszélünk a számítógép, a számítástechnika fontosságáról — hanem megismertük, érezzük előnyét, hasznát is. Az okos gép segítségünkre van a vállalati adatfeldolgozásban, kiszámolja a munkások bérét, számlákat összesít, elemzi a kereskedelmi fogyasztást. A kormány évek óta erőfeszítéseket tesz az egész ország számítástechnikai hálózatának kiépítéséért, programja keretében a vidéki nagyvárosokban megépülnek a gépi adatfeldolgozásra hivatott vállalat egységei.

Szegeden — ideiglenes jelleggel — a hatvanas évek közepén barakkban kezdett el működni az első mechanikus adatfeldolgozó berendezés, majd a Magyar Kábelművek vezetőinek jóvoltából a szegedi kábelgyár régi épületében rendeztek be néhány helyiséget erre a célra. Azóta itt található a Számítástechnikai Vállalat Szegedi Adatfeldolgozó központja.

Hogy nem a legkötőbb körülmények között — arról a legrövidebb ismerkedés bárkit meggyőz. Az alig egy-néhány száz négyzetméternyi területen szorosan egymás mellé helyezett berendezéseket több mint százán kezelik. Még hozzá három műszakban, mert a szegedi központ régen elérte teljesítőképessége határait.

Mészáros László, a szegedi központ igazgatója: — Jelenleg egy amerikai Bull-Gamma kis teljesítményű számítógépet használunk három műszakban. Ahhoz, hogy a legfontosabb szegedi megbízásoknak eleget tehessünk — a gépet havonta

átlagosan 580—600 órát üzemeltetjük. Sajnos, több lehetőségünk nem lévén, az újabb megrendeléseket kénytelenek vagyunk visszautasítani.

A szegedi központ tapasztalatai kétségtelenül azt bizonyítják, hogy a gépi adatfeldolgozást — az elektronikus számítógépet — a gyakorlati életben több vállalat, intézmény kívánja segítségül hívni. Ez örvendetes, de az semmiképpen sem, hogy a szegedi központ kénytelen visszautasítani a megrendeléseket, mert jelenlegi helyén nem fér el több számítógép. Itt minden talpalatnyi terület foglalt. A Számítástechnikai Vállalat időben — öt évvel ezelőtt! — látta a várható fejlődést, s már akkor igyekezett gondoskodni az új, a dél-magyarországi igények kielégítésére hivatott szegedi intézetről. Hogy miként?

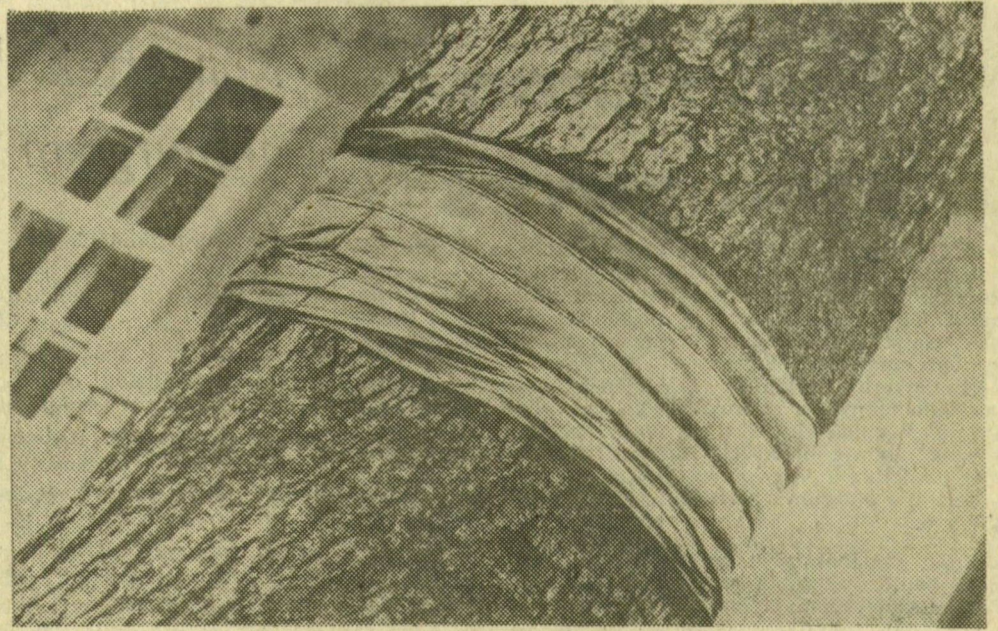
Mészáros László: — A Központi Statisztikai Hivatal 1969-ben — állami költségvetésből — 20 millió forintot folyósított az új szegedi központ fölépítésére. A munka sajátossága miatt a beruházást a Szeged városi tanácsra, illetve a Szeged Városi Beruházási Vállalatra bízták, s még 1970-ben 6 millió forintot a tanácshoz átutaltak. Azóta lényegében nem sok történt. Többeszi tárgyalások — és két nem megfelelő ajánlat után — végül kijelölték az új intézet területét Újszegeden, a Jobb fásor 6—10. szám alatt. A szanalásra azonban csak az elmúlt hónapokban került sor. A terveket ugyan példás gyorsasággal elkészítette a Csongrád megyei Tanácsi Tervező

Vállalat, s azok jónak is bizonyultak. A számba vehető összes helyi cég azonban elutasította a munkát. A DE-LEP elvállalta, de a mai napig sincs érvényes kivitelezési szerződésünk vele. Területünkön egyetlen kapavágás sem történt annak ellenére, hogy előzetes megállapodásunk értelmében az épület 1974. III. negyedévében elkészül. Így arra sem látunk sok esélyt, hogy a beruházás elhatározása, a 20 millió forintos állami hozzájárulás biztosítása óta öt esztendővel dolgozhat az új szegedi adatfeldolgozó. Pedig a Számítástechnikai Vállalat a Szovjetuniótól már megrendelte az R-20 mintájú közepes teljesítményű, korszerű számítógépet a szükséges tartozékokkal együtt. Könnyen lehet, hogy ez a gép végül másik városba jut?

Tény, hazánk többi vidéki nagyvárosában nagyobb szerencséje volt a számítástechnikának: Győrben 3 éve dolgozik az az új központ, amelyre ugyanakkor adott pénzt az állam, mint a szegedire. Miskolcon ugyiszintén, Szolnokon pedig 2 éve. Pécs, Debrecen hasonló intézményeit az év végén átadják rendeltetésének. De ami még érdekesebb: a szegedinél jóval kisebb ható-vonzó körű városokban — Szombathelyen, Zalaegerszegen — a vállalatok és a helyi tanácsok összefogásával épült adatfeldolgozó központ...

Hogy Szegeden végül is mikor lesz — erre az eddigi tempó ismeretében nehéz válaszolni. Tudjuk, szükség van rá itt is, gyantítjuk, hogy jövőre már — hiányozni fog.

Matkó István

Egy helyett hármat

Levéltelen ágak, megcsontult kézként merednek, mintegy könyörögve. Csak egy szemlélődő sétatű kell tenni az Április 4. útján, ahol kihalt fákból is akad néhány. S nemcsak ott, más utakon is hasonló a helyzet: nemcsak azért nem nőhetnek a fák az égig, mert gallyaik időnként megnyesik, de azért sem, mert egyre kevesebb a hely gyökereiknek a csövekkel, vezetékkel telezsúfolt földben, s'ha szivárog a gáz valahol, éppúgy halnak a fák is, mint az emberek. S akkor kell a környörtelen balta, fűrész, nehogy véletlen döltük valóban emberéletet követeljen.

Nagykörút—József Attila sugárút kereszteződésének átalakításakor a szép, régi fák áttelepítésével. Jogos az a panasz is, hogy az útfelújításokat ritkán követi azonnal a faültetés, s ilyenkor láthatja az ember, mint például a megkopaszított Liliom utcában, hogy milyen kietlenné lett a kedves táj fák nélkül. S tán nem is nagyon hiányoznának a fák toronyházakból álló utcákban, de Szegeden, ahol a magasság általában három-négy emelet, bizony elkél a fásor. S nem ártana előre tervezni, hiszen egy-egy nagy lombkoronájú fa zöldje nem pótlódik azonnal: tulajdonképpen a helyére ültetett egy darab nem elég, az majd csak évtizedek múltán pótolja a kivágottat. Azt is számításba kell venni, hogy bizonyos parkokat — városesztétikai elvek miatt — díszférére kellett alakítani, másokat a tömegközlekedés érdekében, megint másokat különböző célok érdekében szükséges zöldjüktől megfosztani. Ugyanakkor bizonyos városrekonstrukciót szabályozó köztöltségek miatt egy-egy, a belvárosban lebontandó ház-tömb helyén nem lehet a levegőt nagy tömegű zöldjével valóban felhígító parkot kialakítani. A lebontott lakások helyén ugyanis építeni kell.

Alföldi városban minden parányi zöld tízszer annyit ér, mint másutt, dombok hűvösét lehelő oltalmában, hegyek karéjában. Ezért még az új városnegyedekben sem ártana a megszokottnál szélesebb parkosítást bírodalmában több nagy kiterjedésű park, nem is szólva a belvárosról. Igaz ugyan, hogy az udvarokban is, néhány lépésre az elegáns üzletektől, kókadozik néhány fa, és borkor, de valószínű, hogy azoknak napjai meg vannak számlálva. Sokszor éppen azért, mert — ahogy képzünk mutatja — nem minden városi lakó kedveli a fát. A Juhász Gyula utcában történt — lám, éppen a természet szerető költőről elnevezett, de meglehetősen elhanyagolt utcában —, hogy az egyik ház udvarán álló gyönyörű fának kérgét körülnyírták. S ez majdnem olyan, mintha az embernek az ütőerét vágnák el. Nem kétséges, nem a fák és bokrok kedvelőinek gyilkos ötlete volt ez.

LILIAM, LEVÉL NÉLKÜL Azt, hogy a fák nem örökéletűek, hogy egy-egy díszes fasort meg-meg kell újítani, régóta tudja mindenki. Mégis, az a gyakorlat alakult ki, hogy megvárják ebben a városban tucatnyi fa teljes kivénülését, s akkor helyükbe ültetnek újat, amelyek árnyékot csak évtized múltán adnak. A hajdani kertés városnegyedek helyén emelkedő új házak lakói is szívesebben, s hamarabb barátkoznának meg környezetükkel, ha úgy terveznék azokat, hogy megmaradjon néhány öregebb fa, melynek társaságában fölnőnek az újak. Sajnos — sokszor az építők maguk panaszozzák —, a tervezők jobban ügyelnek a környörtelen parkosításra, mint a fákra: egy-egy darupálya elhelyezésének megtartására érdemes fasorok esnek áldozatul. S bármily látványos, ritkaság számba megy, hogy olyan költséges akciót gondoljanak le, mint a

MINTHA AZ ÜTŐERÉT Még így is furcsának tűnhet, hogy bizonyos mutatós középületek előtt nem létesítünk — már nem létesítünk — parkot. Pedig a csak fákkal, cserjékkel beültetett térségből lehet igazán el-

LOMB ÉS TUDÓ Mostanában az IKV házaiban lakókkal a lakbérkifizetések aláírtak egy ívet, melyben — a városi tanács rendeletét megismerve — megígérik, hogy betartják a házirendet, többek között ezt: nem rongálják a zöldterületet, a gyepeket, a fákat, a cserjéket. Ez az ígéret azonban nemcsak szép szó kell, hogy legyen, hanem kötelesség is, melynek betartására ügyel a tanács.

Pártnapok Szegeden

Hétfőn, augusztus 27-én délután fél 3-kor a kábelgyárban dr. Ágoston József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, délután 5 órakor a Földvári utcai pártházban Baranyi Istvánné, az MSZMP Szeged városi bizottságának munkatársa tart pártnapot.

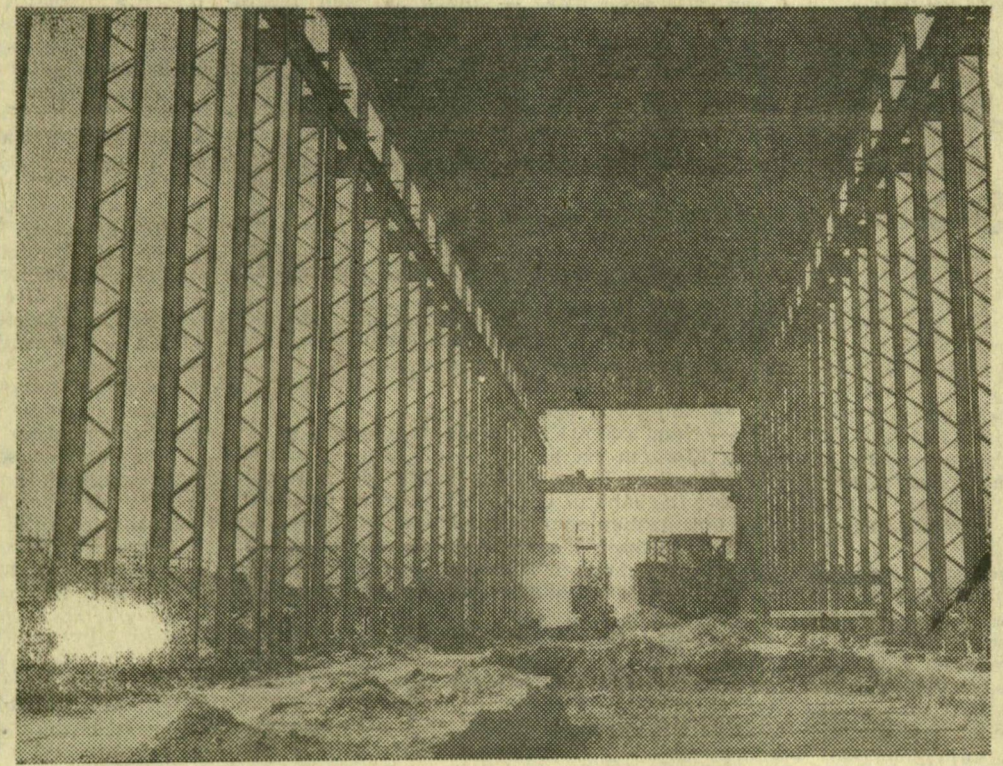
Keddén, 28-án 15 órakor a Csongrád megyei rendőrfőkapitányságon Rácz Sándor, a belügyminiszter első helyettese, ugyancsak 15 órakor a DEGAZ-nál Szabó Sándor, a Csongrád megyei pártbizottság titkára, 14 órakor a kézszerszámgárban pedig Könyv Sándorné, a városi pártbizottság tagja lesz a pártnapi előadó.

Szerdán, augusztus 29-én, délután fél 3-kor a KSZV újszegedi gyárában Győri Imre, az MSZMP KB tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára, délután 3 órakor a postaigazgatóságon Nagy Pál, a Csongrád megyei Hírlap rovatvezetője, délután fél 6-kor a kis-kundorozsmai tanácsházán Juratovics Aladár, országgyűlési képviselő tart pártnapot.

Csütörtökön, augusztus 30-án, 14 óra 30 perckor Győri Imre, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára tart pártnapot a textilművekben. Délután 2 órakor a paprikafeldolgozó vállalatnál Takács Imréné országgyűlési képviselő, a Minőségi Cipőgyárban ugyancsak 2 órakor Lengyel Péter, az Interpress munkatársa lesz pártnapi előadó. Délután 3 órakor Halász Árpád, a Szeged városi pártbizottság tagja a megyei tanácsnál, a városi tanácsnál pedig délután 4 órakor Szabó G. László, a

városi pártbizottság osztályvezetője tart pártnapot. Az alsóvárosi kerületi pártszervezetnél 17 órakor Takács Imréné országgyűlési képviselő, a rókusi kerületi pártszervezetnél ugyancsak 17 órakor Szántó Tivadar, a városi pártbizottság munkatársa, a petőfitelepi I. kerületi pártszervezetnél 18 órakor Veress Ferenc, a városi pártbizottság munkatársa tart pártnapi előadást. A petőfitelepi II. pártszervezetnél 18 órakor kezdődő pártnap előadója Csonka István, a városi pártbizottság munkatársa, az újszegedi kerületi

pártszervezetnél ugyancsak 18 órakor kezdődő pártnap előadója pedig Ludányi István, a városi pártbizottság munkatársa lesz. Pénteken, 31-én, délután 2 órakor a vízügyi igazgatóságon dr. Dáni Mihály, a városi pártbizottság tagja, délután 5 órakor Tápén, a tanácsházán Markos Károly, az I. kerületi tanácsi hivatal vezetőhelyettese, és ugyancsak délután 5 órakor a belvárosi, Victor Hugo utcai pártházban Sebők Imre, a városi pártbizottság munkatársa tart pártnapi előadást.

Új hullámpapírgyár

Könnyűiparunk egyik legnagyobb beruházására, a dunajvárosi hullámpapírgyár építésére az idén 400 millió forintot fordítanak. Az építők a jó időt kihasználják s gyorsan építik a csarnokalakokat, szerelik a vasszerkezeteket, fedik a csarnokok tetőzetét. A 180 méter hosszú papírgépcsarnokot már befedték.

Veress Miklós